

Σχετικά με την διεθνή ημέρα των Ναυτικών

Δελτίο Τύπου της ΠΕΝΕΝ

Σήμερα 25 Ιούνη με απόφαση του IMO (ΟΗΕ) έχει καθιερωθεί από το 2011 ως ημέρα που τιμούνται οι Ναυτικοί (Day of the Seafarer) για την συνεισφορά τους στην παγκόσμια οικονομία και ναυτιλία.

Το περιεχόμενο που προσδίδεται για αυτήν την συνεισφορά τόσο από τους διεθνείς – περιφερειακούς οργανισμούς όσο και σε εθνικό επίπεδο (κυβερνήσεις – φορείς ναυτιλίας) αποδείχεται και είναι βαθιά υποκριτικό και εντελώς αποπροσανατολιστικό.

Κραυγαλέο παράδειγμα αυτής της υποκρισίας αποτελεί το γεγονός ότι σύσσωμοι αυτοί οι οργανισμοί και οι αστικές εθνικές κυβερνήσεις έχουν υιοθετήσει την ρατσιστική αρχή της άνισης αμοιβής (μέσω διεθνών συμβάσεων) σύμφωνα με την χώρα προέλευσης των Ναυτεργατών και με τον τρόπο αυτό έχουν επιβάλει μισθολόγια και συνθήκες εργασίας για τους αλλοδαπούς Ναυτεργάτες των τρίτων χωρών τραγικά χαμηλότερα και υποδεέστερα σε σύγκριση με τους Ναυτεργάτες των ανεπτυγμένων χωρών και Ναυτιλιών.

Οι συμβάσεις αυτές έχουν την υπογραφή και την σφραγίδα του διεθνούς Γραφείου Εργασίας και το μεγαλύτερο κατόντημα είναι ότι αυτές τις εγκρίνουν και τις επικυρώνουν και οι εκπρόσωποι των Συνδικάτων των Ναυτεργατών (ITF – ΔΟΜ)!

Στην βάση αυτής της ρατσιστικής μεταχείρισης το διεθνές εφοπλιστικό κεφάλαιο έχει επιβάλει πλήρως την γραμμή του θεσπίζοντας και κατοχυρώνοντας μισθολόγια πείνας, εξαθλίωσης και συνθήκες εργασίας γαλέρας!

Η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των εφοπλιστών επισκιάζει και ποδοπατάει την αρχή

της ίσης αμοιβής στην εργασία ανεξάρτητα από την φυλή, το χρώμα και την χώρα προέλευσης των εργαζομένων.

Η άνιση αμοιβή που οδηγεί στην υπερεκμετάλλευση των αλλοδαπών Ναυτεργατών έχει θεσπιστεί και στην Διεθνή Σύμβαση Ναυτικής Εργασίας την οποία έχουν επικυρώσει και εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις!

Ένα δεύτερο στοιχείο επίσης τρανταχτό που αποδομεί πλήρως τον χαρακτήρα που προσδίδουν όλοι οι παραπάνω οργανισμοί και φορείς στην παγκόσμια ημέρα Ναυτικών, είναι η στάση τους απέναντι στους Ναυτεργάτες 18 μήνες που διαρκεί διεθνώς η πανδημία.

Εκατοντάδες χιλιάδες Ναυτεργάτες παραμένουν ακόμη και σήμερα εγκλωβισμένοι σε πολύχρονη ομηρία στα πλοία ανά τον κόσμο επειδή **οι εθνικές αρχές δεν επιτρέπουν την νόμιμη σκάντζα των Ναυτεργατών!**

Έως και τώρα διεθνείς - περιφερειακοί οργανισμοί και εθνικές κυβερνήσεις περιορίζονται σε παραινέσεις η αξία των οποίων είναι σχεδόν μηδενική από πλευράς αποτελέσματος.

Όμως η βάρβαρη αντιμετώπιση χιλιάδων Ναυτεργατών και ο μακροχρόνιος εγκλωβισμός τους στα πλοία δεν είναι το μόνο πρόβλημα.

Ενώ είναι κοινώς αποδεκτό ότι **αποτελούν μια κατηγορία εργαζομένων που μέσα στην πανδημία σήκωσαν μόνοι το βάρος στην υπόθεση της αδιατάρακτης εκτέλεσης του καθήκοντος στις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές, έχουν εξαιρεθεί από την προτεραιότητα που έπρεπε να έχουν στους εμβολιασμούς!**

Αυτό με την σειρά του επιδεινώνει και διαιωνίζει το πρόβλημα με αποτέλεσμα σε διάφορα πλοία να έχουν εμφανιστεί σοβαρά προβλήματα υγείας των Ναυτεργατών, ακόμη και αυτοκτονίες!!

Στο σημείο αυτό που αφορά τους εμβολιασμούς, η κάθε χώρα έχει χαράξει την δική της πολιτική για την προστασία του Ναυτεργατικού δυναμικού που είναι ταυτόσημη και με την άσκηση των δικαιωμάτων όπως αυτά καθορίζονται από τις ΣΣΕ.

Στα πλαίσια αυτό βλέπουμε χώρες όπως οι ΗΠΑ - Ολλανδία - Ιαπωνία - Φιλιππίνες κ.λπ έχουν στην πράξη δώσει προτεραιότητα στα εμβολιαστικά προγράμματα στους Ναυτεργάτες των χωρών τους, στην δική μας χώρα, στην οποία το αστικό πολιτικό και εφοπλιστικό κατεστημένο μας βομβαρδίζουν καθημερινά για την “μεγάλη ελληνική ναυτιλία”, δεν έχουν

πράξει το παραμικρό ακόμη και σε αυτόν τον τομέα....

Κατά τα λοιπά κυβέρνηση - εφοπλιστές - ΥΕΝ και άλλοι ναυτιλιακοί φορείς χύνουν κροκοδείλια δάκρυα και υποκριτικά αναμασούν για την συνεισφορά των

Ναυτεργατών στο θαλάσσιο εμπόριο, στην διακίνηση αγαθών, εμπορευμάτων και ανθρώπων την περίοδο της πανδημίας, αλλά σε ότι αφορά τα δικαιώματά τους τα έχουν απαξιωμένα επιβεβαιώνοντας για πολλοστή φορά ότι το πραγματικό ενδιαφέρον τους ήταν και είναι τα εφοπλιστικά συμφέροντα και η κερδοφορία τους που εν μέσω υγειονομικής κρίσης έχουν φθάσει σε δυσθεώρητα και ιλιγγιώδη επίπεδα!

Πέρσι στις 19/8/2020 η ΠΕΝΕΝ πήρε την πρωτοβουλία και απεύθυνε ανοιχτή επιστολή στην ITF (ΔΟΜ) καλώντας την **να οργανώσει την πάλη των Ναυτεργατών στα πλοία και σχεδιάζοντας στοχευμένες απεργιακές κινητοποιήσεις** με σκοπό να ασκηθεί η μέγιστη δυνατή πίεση για τον απεγκλωβισμό των Ναυτεργατών από την πολύχρονη ομηρία τους.

Τότε η πρωτοβουλία αυτή είτε “θάφτηκε” είτε σχολιάστηκε από γραφική έως και επικίνδυνη!

Σήμερα ένα χρόνο μετά με ικανοποίηση βλέπουμε ότι και άλλες εθνικές οργανώσεις Ναυτεργατών βάζουν το ίδιο αίτημα!!! Και όχι μόνο αυτό αλλά ακόμη δυνάμεις και πρόσωπα που βρίσκονται και ασχολούνται με το μεγάλο αυτό κοινωνικό πρόβλημα υιοθετούν την δική μας γραμμή!

Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί ο επικεφαλής μεγάλου δικηγορικού γραφείου Frank Coles, μιλάει στο Shipping Podcast με αφορμή την παγκόσμια ημέρα των Ναυτικών όπου μεταξύ των άλλων αναφέρει ότι “είναι ανεκτίμητη η συμβολή των Ναυτικών μας στο διεθνές εμπόριο και στην παγκόσμια οικονομία, συχνά η εργασία τους έχει υψηλό προσωπικό κόστος τόσο για τον εαυτό τους όσο και για τις οικογένειές τους” και καταλήγει ότι ο μακροχρόνιος εγκλωβισμός των Ναυτεργατών και η απαράδεκτη έως τώρα στάση όλων των αρχών μας οδηγεί στο συμπέρασμα: “χρειαζόμαστε μια παγκόσμια απεργία όλων των Ναυτικών επειδή η αλλαγή δεν έχει συμβεί ποτέ χωρίς κάτι να φέρει πραγματικά τον ρόλο του Ναυτικού στην πρώτη γραμμή. Συνεχίζουμε να έχουμε ναυτικούς που εργάζονται σε άθλιες και τρομακτικές συνθήκες και καμιά κυβέρνηση δεν ασχολείται με αυτές”!

Η πρωτοβουλία του αυτή βρήκε την ολόθερμη υποστήριξη χιλιάδων Ναυτεργατών μέσα και έξω από τα καράβια....

Το ερώτημα είναι εάν και πόσο θα ιδρώσουν τα αυτιά των γραφειοκρατών της ITF αλλά και

του δικού μας ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κατεστημένου οι οποίοι αποδέχονται το εφοπλιστικό - κυβερνητικό δόγμα “αφήστε τα πλοία ελεύθερα να δουλεύουν” και τα ναυτεργατικά δικαιώματα να γίνονται θυσία στον βωμό των κερδών τους!

Η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ